

పాటలు

ఎం.వి.ఎఫ్.ఎస్. ప్రసాద్.

తా యారమ్మ మనసు వికలముయి పోయింది ఆ రోజు ఉదయం తన కోడలు అన్న మాటలు అంతకంటే ఎక్కువగా తన కడుపు చించుకు పుట్టిన కొడుకు కోడలికి వంత పాడుతూ అన్న మాటలు కూలాల్లా అమె పూదయాన్ని తూట్టు పొడిచేసాయి తన కొడుకు రాంబాబులో అటువంటి మార్పు వస్తుందని అమె కలలో కూడా అనుకోలేదు బర్త బతికన్న రోజులలో గుట్టుగా సంసారం చేస్తూ గౌరవంగా బతికేది అవిద అమెకి ఏ కోరికలూ ఉండేవి కావు కానీ పసుపు కుంకుమలతో తననుపు చాలించాలని అనుకున్న అమెకు బగవంతుడు అన్యాయం చేసాడు

ఉదయం సంఘటన తలుచుకుంటూంటే అమెకి దుఃఖం అగలేదు ఉదయం తోమ్మిది గంటలయినా కోడలు రాజ్యం తాయారమ్మకి కాఫీ ఇవ్వలేదు తాయారమ్మకి నీరసం వచ్చి కళ్ళు తెరిగినట్లుని ఎందింది అమె కోడలిని కాఫీ ఇవ్వమని అడిగింది దానికి రాజ్యం అంతెతున అత్తగారిపై ఎరుచుకు పడింది

హా! ఇంట్లో మనుషులు ఉన్నారు ఎందుకు? ఊరికే పది తినడానికి అన్నిటికీ నేనే చావాలి వట్టి గొడ్డుకు అరుపులు మెండు అన్నట్టు ఏమీ ఉపయోగం లేని వాళ్ళకు తిండి పెట్టడానికే సరిపోతోంది అయిన జీతం నా జీతం కూడా కావీ మంచి నీళ్ళ దగ్గర నుంచీ నేనే అందించాలి అదవుట్టుక పుట్టాక తోటి అదేదీ కష్టపడుతుంటే కనీసం సహాయం చెయ్యాలని కూడా అంపించడమో మనుషులకి అయినా మనిషి అయితే కదా?

తాయారమ్మకి కళ్ళినీళ్ళి పర్యంతం అయింది ఎమి మాట్లాడలేక పోయింది ఎందుకంటే అంతకు ముందు ఒకనారి కాఫీ కలుపుకు తాగుతూంటే గేది కుడితి తాగినట్లు తెగ తాగుతారు మనుషులు అయినా తేరగా వస్తుంటే తెగ తింటాడని అని కోడలు అన్న మాటలు తాయారమ్మ చెప్పేలో రింగు మంటున్నాయి అసలు చీటికి మాటికి కోడలు అలా మాట్లాడడం మామూలు అయిపోయింది కానీ ఎప్పుడూ కొడుకు దగ్గర ఆ విషయం చెప్పుకోలేదు తన కొడుకు సంపాదన తన తిండికి కూడా బర్తు పెట్ట కూడదా అని బాధ పడింది తాయారమ్మ

ఆ రోజు కొడుకు రాంబాబు అటు కేసి రావడం చూసిన తాయారమ్మకి ఆశ కలిగింది అతను అంతా

వికే ఉంటాడనీ కొడలిని మందలిస్తాడని కాని ఆ ఆశ అదియాసే అయ్యింది

ఏమిటమ్మా! నువ్వు మరీసు మీ కోడలు అన్ని వసులూ చేసుకోలేక చస్తూంటే కాస్త సహాయ పడొచ్చుగా? మనదేమన్నా జమిందారి కుటుంబమా? అదికాక అది ఉద్యోగస్తులూ కదా! అక్కడ వస్తున్న ఇక్కడ పెట్టక తోతే ఎలా? అంటూ తల్లి మీద కేకలేసాడు రాంబాబు

అదికారురా అంటూ తాయారమ్మ ఏదో చెప్పబోయింది కానీ రాంబాబు ఆ మాటలను అదిలోనే త్రుంచేసాడు

నువ్వేం చెప్పకే నా కనహ్యం పెద్ద దానివై ఉంది పెద్దరికం నిలుపుకోకపోతే ఎలా? పోనీ కదాని ఇన్నాళ్ళు ఊరుకున్నా ఇక లాభం లేదు నువ్వొకచోట మేముకే చోట ఉండాల్సిందే!

ఏమిటిరా రామం!!? ఏమిటిరా నువ్వనేది!!??

అంత అశ్రద్ధపడ్డి పోక్కరలేదు లేవే నీకూ కోడలకి ఒక క్షణం పడనప్పుడు విడిపోవడమే మంచిది

అదేమిటిరా రామం అలా అంటావు? నేనెంత నోరు మూసుకు ఉంటున్నానో ఎలా సర్కుకు పోతున్నానో నీకూ తెలుసు నేనేమన్నా మీకు ఏదైనా గబ్బంది కలిగిస్తున్నానా?

అలా అయితే సమస్య ఉండేది కాదు నీ చాదస్తంతో నీకు సుఖం లేకుండా చేసుకుంటున్నావు మాకు సుఖం లేకుండా చేస్తున్నావు అసలు నాకు నువ్వు తల్లిలా కాకుండా ఒక శత్రువులా ప్రవరి సున్నావు నన్ను మీ కోడలిని హంసిస్తాన్నావు

ఆ తరువాత రాంబాబు మాట్లాడిన మాటలు తాయారమ్మకి వినిపించ లేదు అమె తల గిరున తిరగనాగింది ఒక్కగా నొక్క కొడుకు సుఖంగాను సంతోషంగాను ఉండడం తన కిష్టం లేదా? పుట్టినప్పటి నుంచీ కంటికి రెప్పలా కాపాడిన తను వాడిని హంసిస్తాందా? నిలబడే శక్తిలేక నిలుచున్న చోటనే చతికిలబడి పోయింది తాయారమ్మ

ఓ క్షణం అగి మళ్ళీ మాట్లాడడం ప్రారం బించాడు రాంబాబు-

అమ్మా! రోజులు మారే పోయాయి ఇక మనం కలిసి ఉండడం అనేది అసంభవం మేము వేరే అల్లు చూసుకుంటాం

ఒరేయే మీ రెక్కడికీ వెళ్ళొద్దురా మీ తాతగారూ మీ నాన్నగారు మనకు ఇచ్చిన అన్నీరా ఈ పెంకుటిల్లు దీనికి నువ్వే వారసుడివి నువ్వు ఇక్కడే ఉండు నేను నేనే ఎక్కడికో పోతానురా

రాంబాబు ఏమీ మాట్లాడకుండా అక్కడ నుంచి వెళ్ళిపోయాడు

ఇన్నాళ్ళకు తన పాచిక పారినందుకు మహా సంతోషం కలిగింది రాజ్యంకి

ఉదయం జరిగిన సంఘటన గుర్తుకు వచ్చిన తాయారమ్మ మనస్సు మొద్దుబారి పోయింది కోడలు పక్కంటి కామాక్షమ్మ గారింటికి వెళ్ళింది కొడుకు అఫీసు నుంచి వచ్చే వేళయింది వీడి గుమ్మంలోనే దీగాలుగా నుంచుంది తాయారమ్మ

రాంబాబు అఫీసు నుంచి వస్తూనే ఏమిటో? ఇక్కడ నుంచున్నావు? అంటూ ఇంట్లోకి తొంగి చూసి మీ కోడలు ఇంట్లో లేదా? అని అడిగాడు లేదురా! పావుగంటలో వస్తానని వెళ్ళింది చాలాసేపయింది బహుశా పక్కంటి వద్దే కలిసి ఏ బహారుకైనా వెళ్ళిందేమో! అని మళ్ళీ అదికారురా బాబూ నీ నిర్ణయం అంటూ ఏదో చెప్పబోయింది తాయారమ్మ

ఏమిటమ్మా! నేను చచ్చి అఫీసు నుంచి వస్తే మళ్ళీ గొడవ మొదలా? నేను చెప్పేది వినుబాబూ! నా మాట "

అబ్బా!!! ఈ వెదవ గొడవలు ఉండేవే గాని నా మొహాన కాస్త కాఫీ తగలెయ్యే అంటూ తల్లిని కనురు కున్నాడు రాంబాబు అంతలో పక్కవాళ్ళిబ్బాయి వచ్చి రాజ్యం పెద్ద బహారుకి వెళ్ళిందని ఇంకో గంటలో వస్తుందని చెప్పాడు తాయారమ్మ కాఫీ కలుపడానికి వంటింట్లోకి వెళ్ళింది రాంబాబు అమెని అనుసరించాడు

* * * * *
రైలు వేగంగా పరిగెడుతోంది రాంబాబు రాజ్యం ఐదవవేల వచ్చిన వారి పనిబాబు కూచుని ఉన్నారు రాజ్యం మొహం దీగాలుగా ఉంది అమె పూదయం పక్కాతావంతో డహించుకు పోతోంది పనిచాడు గిటికి లోంచి బయటకు చూస్తూ తాను చూసిన సుందర దృశ్యాలను గూర్చి తన తల్లికి ఏదో చెప్పాలని మూగ భాషలో ప్రయత్నిస్తున్నాడు రాంబాబు పనొసంగా కూచుని ఉన్నాడు అతని మనస్సులో ఆలోచనలు ఈగలలా ముసురు తున్నాయి

హా! మనిషి మనస్తత్వం ఎచ్చిత్రంగా ఉంటుంది కొంత మంది తనకి తోచిందేగాని ఇతరులు ఎంత చెప్పినా వినరు తన బాధ్య అకోపకు చెందించే తను పెద్దవాళ్ళి పట్ల తమ బాధ్యత గురించి పెద్దవాళ్ళినే వాళ్ళు ఇంట్లో ఉంటే ఎంత ధైర్యంగా నిర్ణయంగా ఉంటుందో బాధ్యకు ఎంత చెప్పినా వినలేదు చివరికి ప్రత్యక్షంగా రాజ్యం తెలుసుకోవాలని తను నాటకం ఆడాల్సి వచ్చింది కొంత కాలం ఆ నాటకం తల్లికి కూడా తెలిక అవిద చాలా బాధ పడింది అవిదను మరునాడు తన

నామ జంటికి పంపానగా అంతా వివరించి స్నేహ తనని క్షమించమని అడిగాడు ఆ రోజు తన భార్య రాజ్యం పక్కంటావిడతో ఎజారుకి వెళ్ళడం వలన తల్లికి తన నాటకం గురించి చెప్పే వీలు కలిగింది అసలు విషయం ఇప్పటికీ కూడా రాజ్యంకి చెప్పలేదు ఎలాగయితేనేం రాజ్యం తన తప్పు తెలుసుకుంది ఇంటికి పెద్ద దిక్కు విలువ ఎమిటో బాగా తెలియ వచ్చింది తనంత తానే అత గారు ఎక్కడి ఉన్నారని అడిగి అవిదని తీసుకు రావడానికి బయలుదేరే వరకూ ఉరుకోలేదు ఎటువంటి

పెట్టుకుంటు నన్ను క్షమించండత్తయ్యా నా మాటలు ప్రవర్తన తలుచుకుంటే నగ్గేస్తాంది అంట
 ఎచ్చి ఎలా! బాదపడకు లేలే! అంటూ తన కోడలిని గుండెలకి హత్తుకుంది తాయారమ్మ
 అత్తయ్యా వెంటనే బయలు దేరండి మీ ఎట్టలు ఎక్కడున్నాయో చెప్పండి నేను సర్వేస్తాను ఈ లోపల మీ మనుమడితో ఆడుకుంటూ ఉండండి
 కంగా రెండుకమ్మా?

మనిషిలో ఎంత మార్పు! మనస్సులో నవ్వకున్నాడు రాంబాబు అంతలో స్నేహను వచ్చింది
 కొడుకుని కోడలిని మనుమడిని చూసి తాయారమ్మ సంతోషంతో తలమునక లయింది రాజ్యం అత్తగారి కాళ్ళమీద పడి కళ్ళమట్టలు నీళ్ళు

అలా కాదు మీరు ఒక్క క్షణం కూడా మాకు దూరంగా ఉండడానికి వీలులేదు లాభం లేదంతే మనం ఈ రోజే బయలు దేరుతున్నాం!
 సరే నీ ఇష్టం! పద ఇద్దరం కలిసే ఎక్కడాం అంటూ లోపలికి నడిచింది తాయారమ్మ

పెళ్ళయ్యాక తన కొడుకులో చెడ్డ మార్పు వచ్చిందనుకున్న తాయారమ్మకి అది కాకపోగా తన కోడలిలో మంచి మార్పు రావడం చాలా సంతోషం కలిగించింది! ఇంట్లోకి నడుస్తూ తృప్తిగా నిట్టూర్చిందామె